

מועד חתימה : 17.9.2021

בבית משפט השלום

בחיפה

בעניין : **עומר שורץ ת.ז. 040555492**
 ע"י ב"כ עוה"ד גולן נפתלי
 מרחוב תאנה 2 כפר תבור, מושיאון חצרות האיכרים
 מען למכתבים : ת.ד. 231, עין דור 1933500
 טל : 153-48391444 פקס : 04-8391444
 דוא"ל : Office@Golann-Law.co.il

המבקש

- נגד -

אמיר ואלי להב (א.א.ל.) יזמות בע"מ ח.פ. 514848209
 מרחוב בן צבי יצחק 10, באר שבע 8489328

המשיב

סוג התביעה שאישורה מובקש : 205 – תובענה ייצוגית שעונייה **חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981**
 הסעד המבוקש : כספי 100 ל"נ לבקשת ; סעד ייצוגי – 500,000 ל"נ, השבה, פיצוי, צו עשה, הצהרתי
 אגרה : 8,128 ל"נ (3,048 ל"נ בחלוקת הראשו) לפי תקנה 7א **لتיקנות בתיהם המשפט (אגירות), תשס"ז-**
2007 ופרט 11 **لتיקנות אללו**

דבר קיומו של הליך נוספים בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה שהתוועב הוא
 צד לו או היה הצד לו- אין.

הזמןה לדין

הואיל ועומר שורץ הגישה כתוב תביעה זה נגדך, אתה מוזמן להגיש כתוב הגנה בתוך ששים ימים
 מיום שהומצאה לך הזמןה זו, ובתביעה שעונייה רשלנות רפואית בתוך מאה ועשרים ימים מיום
 שהומצאה לך הזמןה כאמור, ולגבי דין בمسلسل מהיר – בתוך ארבעים וחמשה ימים מיום
 שהומצאה לך הזמןה כאמור.
 לשימושך לבך, אם לא תגיש כתוב הגנה אזו לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-
 2018, תהיה לתובע הזכויות לקבל פסק דין שלא בפניך.

בקשה לאישור הגשת תובענה ייצוגית

בהתאם לסעיף 5 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006

תמצית הטענות

1. הצדדים

- א. המבקש הינו אזרח ישראל.
- ב. המשיבה הינה חברה בערבען מוגבל שהתקבלה בישראל, המפעילה רשת סניפי מרכולים, תחת השם המסחרי BOOOM. את מרכולתה היא מציגה ומוכרת ללקוחותיה באמצעות כ- 7 סניפי מרכולים גדולים הממוקמים בפריסה ארצית וכן באמצעות מושתת שבניהולה. המשיבה מציגה לצרכינה מציגים לפייהם **אצללה ימצאו הצרכנים את המוצרים הטובים והaicוטיים ביותר**. "אנחנו מאמינים קודם כל בשירות.震לנו תמצאו את המוצרים הטובים ביותר, האיכותיים ביותר"¹.

בהמשך ניוכח בנסיבות מצג זה, או יותר נכון אי נוכנותו.

2. הסעדים המבוקשים בתמציתיות

- א. לאשר את התובענה שהעתקה מציב (להלן "התובענה"), כתובענה ייצוגית, בהתאם לסעיף 5 לחוק טובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן "חוק התובענות הייצוגית").
- ב. לקבוע כי הקבוצה בשם מוגשת התובענה הייצוגית (להלן "הקבוצה"), תוגדר כדלקמן: **כל מי שראש ו/או צרך מוצר/ים המפורסים/ים ומוצג על ידי המשיבה כ- "עוגת דבש" מיום תחילת מתן מצג השווה ועד למtan פסק דין בתביעה הייצוגית** (להלן: "המוצר/ים").
- כתב התביעה מצורף לבקשתו ומהוועה חלק בלתי נפרד ממנו.
- ଘורות על מתן סעדים כمبرוקש בבקשתה זו- השבה, פיצוי, צו עשה, הצהרתי..
- על פי סעיף 25 לחוק טובענות ייצוגיות, להגורות כי נסח ההחלטה בבקשתה זו יפורסם בעיתון יומי וכן ניתן הוראות נספנות כפי שימצא לנכוון בדבר אופן פרסום המודעה כאמור ולקבע כי הוצאות פרסום המודעה יהולו על המשיבה.
- לקבוע לבקשת גמול בשיעור של 5% מהסכום שיפורק עבור כל הקבוצה, וכן שכר טרחת עורך דין בשיעור של 20% מהסכום שיפורק בצוירוף מע"מ דין, תוך הפעלת שיקול דעתו ובהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיפים 22 ו- 23 לחוק טובענות ייצוגיות. כמו כן, לחייב את המשיבה בשיפוי על ההוצאות שהוציאו לצורך הגשת הבקשה והתובענה דן.
- ב"כ המבקש מודיע כי נוהלו בעבר ומתנהלות בקשרות אישור טובענות ייצוגיות נגד רשותות שיווק מסוון באותו עניין. ראה ת"ץ (שלוט חיפה) 20-04-5628-פרוי נגד מרבי מזון כל, ת"ץ (מחוזי מרכז) 10-12-13263-יאיר שפון נגד רבוע חחול ישראל בע"מ (פורסם בנוו 11.3.2015), ת"ץ 96813-61-68-תהר ואח' נ' מגה קמעונאות בע"מ ואח', ת"ץ כהן נגד מרבי מזון כל ו עוד.
- כל הבלתי ו/או הדגשה במסמך זה ובנספחים אינם במקור אלא אם נכתב אחרת.

¹ /https://booomisrael.co.il/about-us/%d7%90%d7%95%d7%93%d7%95%d7%aa

ח. בקשה אישור תובענה ייצוגית זו מוגשת על פי פרט מס' 1 לתוספת השנייה לחוק התובענות הייצוגית - "תביעה נגד עסק, שהגדתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוחות, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו".

ט. עניינו של כתוב התביעה, שאישורו כתובענה ייצוגית מבוקש, בהפרת תקנים רשמיים, הפרת חובה חוקה, הטעית צרכנים ועשית עושר ולא במשפט מטעם המשיבה. **כפי שפורסם להלן, המשיבה מציגה מוצר הנמוך לצרכני הקצה כ"עוגת דבש" לכל דבר ועניין.**

כל זאת, כאשר אין במוצר דבש ואסור לכנותו "עוגת דבש" בשום אופן.

י. כתואאה מכך, הפירה המשיבה את הוראות הדין באופן המקיים לבקשת עילית תביעה כפי שיפורט בהמשך.

פирוט הטענות

3. נסיבות העניין

א. דבש הינו חומר ייחודי וטבעי אשר נتفس בעיני הצרכנים **אוור חיובי**. לאור ייחודיותו, התקין תקן מיוחד ורשמי **"דבש"** שמספרו 373, הקובל הגדרה ברורה ל"דבש":

1.3.1. **דבש**

חומר טבעי מתוק המופק על ידי דבורי דבש (*Apis mellifera*) מחומרי מוצא שהם צוף צמחים או הפרשיות של חלקים חיים של צמחים.
חומירי המוצא האלה אנספיס על ידי הדברים מומרים על ידיהם תוך צירוף חומרים מיוחדים, מיבשים ונאגרים ביערות (1.3.2) לצורך הבשלה.

ב. סעיף 2 וסעיף 16 **لتיקנות בריאות העם (רמת האיכות (סטנדרט) של צרכי מזון)**, 1935, מגדרים מה הוא דבש וקובעים שהצגת מוצר שמכיל חומר שאינו דבש אלא רק דומה לדבש, הינה עבירה על החוק:

2. דבש" פירושו הפרשת הצוף והנופת של צמחים הנוסף, משתנה ונוצר בחלות דבש ע"י דבורי-דבש, בלי תוספת של כל צבע, נוזן טעם או חומר אחר;

דבש תק' 1937

16. (1) דבש צריך להיות בעל סיכון שמالي ועליו להכיל לא יותר מעשרים וחמשה אחוזים של מים ולא יותר מרבעה אחוזים של אפר ולא יותר משמונה אחוזים של סוכר קניים.

(2) המלה "דבש" או ביטויים הכלולים את המלה "דבש" או הדומים לה או כתובות המרמזות על דבש כמפורט בתיקנות אלה, לא ישתמשו בהן בפתחים המצוופים לכל צורך המכיל כל חומר שאינו דבש טבעי כמפורט כן אלא שהוא דומה לדבש או **שימוש לדבש מלאכותי או כתחליף לדבש.**

ג. המשיבה שולחת **באופן בלעדי** בדרך בה מוצג המוצר לצרכן, וזאת בין היתר באמצעות:

1. **שילוב במדפים**- בהם תיאור של המוצר ותכונותיו.
2. **שם הפריט בקבלה**- בה מופיע שם הפריט שנרכש.
- ד. המוצר נשוא ענינו, מוצג לצרכנים ומקוטלג ע"י המשיבה כ"עוגת דבש" לכל דבר ועניין באופןים שתוארו לעיל.

(1) בשילוט בסניפי הנטבעת עבר ראש השנה 2021 מוצגים מוצרי "עוגת דבש" של היצרן אס.אף.אס מאפיים בע"מ:

(2) בקבלת מותואר המוצר כ- "עוגת דבש" :

2.90 גם 270 עוגת דבש 7290017252636

- ה. באחת הפעמים בהן ערכה התובעת קניות אצל הנتبעת בסביבות חגי תשרי, זו רכשה את "עוגת דבש" מהסוג הנ"ל בהסתמך על מצג הנتبעת הנ"ל לפיו **המדובר ב"עוגת דבש"** **לכל דבר ועניין.** דהיינו- עוגה העשויה באמת מדבש (בין היתר).
- ו. בעת שרכחה התובעת את המוצר, חשה בטעם של דבש, אך לא במרקם ובטעם העמוק האופייניים לדבש.
- ז. עיון ברשימה הרכיבים שבגב המוצר, העלה שאין במוצר דבש :

ח. סקירת המוצר היטב העלתה שהיכרן עצמו לא מעז לנחות את המוצר עוגת דבש, אלא רק עוגה "בטעם" דבש. ראה הכיתוב על המוצר:

ט. התובעת ניסתה לשזהר מהלכים לאחר מכן להבין כיצד רכשה עוגה **בטעם דבש** למטרות שה��ונה לרכוש **עוגת דבש**. הבדיקות העלו שהעוגה הוצגה לה כעוגת דבש (1) **בשילוב שבסנייף (2) בקבלה של הנتابעת**, כמו פיעם מעלה.

י. כך, כפי שהסתבר לתובעת בדיעבד ובמקורה, היא הوطעה לרכוש מוצר שחשבה שהוא עוגת דבש לאור מצגי הנتابעת, על אף **שאינו המדבר בעוגת דבש כלל וכלל**, אלא במוצר נחות ב"תחפושת" של עוגת דבש, אשר נರקח באופן מלאכותי וזול ע"י ערבות רכיבים **רבים ובהם חומרי טעם וריח ואו תמציות**.

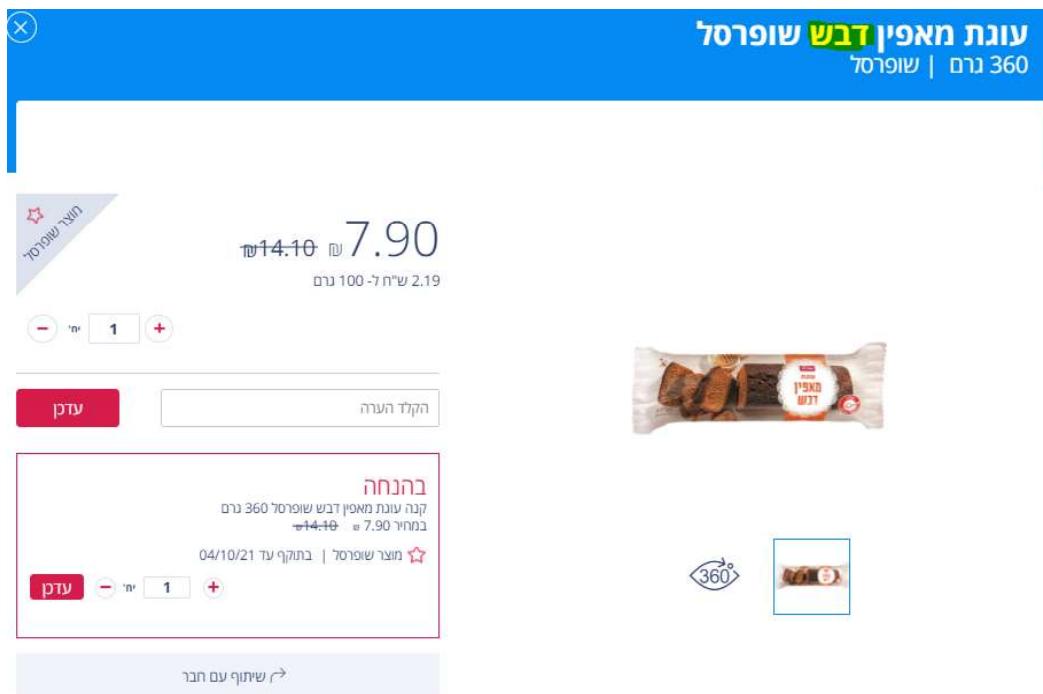
יא. בדיקת הדין הרלוונטי, מעלה כי אין כל ספק שההתובעת והצרכנים הוטעו מעצב הצגת המוצר כ"עוגת דבש". כלطعم הפשט לפיו **אין למוצר זהה כל קשר לדבש, פרט להיותו "בטעם" המזכיר טעם של דבש.**

יב. כאמור, אפילו יזכר המוצר לא מעז לנחות את המוצר "עוגת דבש", שכן ידוע לו שמדובר שכזה איננו חוקי ואניינו נכון.

יג. היהות והתוועת ביקשה לרכוש ולצורך עוגת דבש, והבינה כי הוטעה כשקיבלה במקום עוגת דבש מוצר נחות בתוכנותיו, אשר אינו עומד בצדיפותה, היא העדיפה שלא להמשיך לצרוך את המוצר שהיה בידה והשליכה את תוכלתו לסל האשפה. האריונות מצוין

יד. באורח החיים המודרני, בו זמן הוא משאב מוגבל, החלטות צרכניות נלקחות לעיתים בשבריר שנייה ובהתאם לנצח הנitin. התובעת, כמו צרכנים רבים, אינם מצפים שמצגי הנتابעת יהיו לא נכונים, ولكن אינם משווים כל מצג של הנتابעת למצגים שעל אריזות

ה מוצר עצמה. כך, ידה של התובעת, כמו ידם של יתר ה策כנים, הובלה על ידי הנتابעת אל המוצר, למروת שה מוצר שונה לחולוטן בתכונותיו מה מוצר של הנتابעת. טו. להלן דוגמה למצוג אשר ניתן על ידי רשות שופרסל בעניין מוצר אשר מוצג כעוגת דבש ואכן מכיל דבש-

על המוצר

מזהם: 7296073140177

מידה/סוכ: 360 גרם

מותג/יצר: שופרסל

אפקת חלב נוכמי: לא

נתונים

רכיבים

סוכר, קמח חיטה, שמן צמחי, ביצים, מים, **דבש**, גלוקוזה, מסטוקן, עמלון תירס מעובד,מלח, מיצבים צבע מאכל, חומר טעם וריח, מזות חומציות, מ תפוחים, מתחלבים, חומר משמר, קוממי, ציפוי, קמח סיה, שמרם.

חשיבות הסימונו עקב פער הכוחות בענף המזון

3

- להתנהלות השחקנים בענף המזון, השפעה ישירה על בריאות הציבור ועל החלטותיו策cenיות, עת יש בידם הכוח, הידע והמשאבים להשפיע על טיב, איכות ומהות המזון.
- לזכרון כמעט ואין יכולת לדעת מהן יתורנותיו או חסרונותיו של המוצר, אלא על פי המידע שモצג לו עי"י העוסק.
- היעדר אישור התובענה הייצוגית נשוא התקיק דן, תגרום לבטח להנחתת הפרת פער הכוח והמידע, תוך **שהחותא יצא נשבר, ויתכו שימושך להסתיר מידע מה策כנים,** **תיק הפהה גסה של הוראות הדין.**
- חוק הגנת ה策ן אינו מותיר מקום לשפק, ומחייב באופן שאין ממשמע לשתי פנים, כי כל עסק יdag כי מוצר היוצא תחת ידיו יסומן כהלהכה בהתאם להוראות החוק, התקנות והתקנים הרלוונטיים למוצר. על אחת כמה וכמה, כאשר מדובר על מוצר

מזון, המשמש לצריכה גופנית פנימית, המחייב לגנות לצרוך בגילוי נאות פרטיטים כגון רכיבי המוצר, איכותם, טיבם וכו'. **דבר לא געשה בעניינו!**

ה. אוטונומיות הצרוך אמורה להישמר במלואה במקרה של מילוי הוראות חוק הגנת הצרוך הדין. כפועל יוצא, המשמעות המידית של הפרת הדין הינה **פגיעה בצרוך**, שאליו היה מבין מה תוכנות המוצר שהוא מכניס ל גופו - לא היה צריך אותו. אי גילוי מלאה המידע אודות המוצר לצרכנים, פוגע ביכולתם לקבל החלטה CRCנית נבונה. ראה דבריו של מנכ"ל המועצה הישראלית לצרכנות, עוזי'ד אהוד פלאג²:

"הסתרת מידע מן הצרכנים כדי למנוע מהם לקבל החלטות וכישה נבונות מהוות הפרת אמון כלפי הצרכנים וחוטאת לשורש ההתקשרות העיסקית.
הסכמה בין מוכר מרצונו לבין מרצונו בשלהייהם גמירות דעת (הבנה ונכונות להיבנות להסכם מכך) ביחס לעיטה. התנאי הבסיסי לכך הוא **שכל פרטיה העיסקה יודיעים ל-2 הצדדים**. הדברים נכוונים בודאי ביחס לפרטיטים שידיעתם ע"י הצרכנים יש בה כדי להשפיע על רצונם להיבנות לעיטה בתנאים המוצגים להם ובעיקר במחיר הנידרש מהם. ערכו של מוכר או שירות מבחינת הצרוך, וערבה של התמורה לבסוף בעיניו – **הסתרת עלות-תועלת** -- הם **שיקולים שאסור למנוע מצרכן לבחון ע"י הסתרת מידע מפניו**. מי שנוהג בכך, נהוג בחוסר יושר, **בערומותיות פסולה ומעוותת את משמעותו של הרצונו החופשי בחיי המסחר**. שאלת מיליון הדולר היא מדוע מרסים עצמאם בתיא-עסק לנוהג بذلك לא הוגנת כלפי הצרכנים. התשובה לצערנו טמונה בຄורתה השאלה: מיליון הדולר. דומה כי בבחן התנגדות בין ערך ההגנות לבין אינטרס "**מיקסום הרוחחים**" – אנשי עסקים רבים לא רואים כלל דילמה, וושיםם כל שבאפשרותם כדי להגבר את רוחחיהם על גב הצרכנים.

[ההדגשות הוסיף]

ראה גם דברי בית המשפט המחוזי בחיפה, אשר אישר תובענה ייצוגית במסגרת פסק דין שנייתן ב- **ת"א (מחוזי חיפה) 07-1169 לאה הראל נ' שטרاؤס מחלבות בע"מ ושטראוֹס גרוֹפּ בע"מ** (מיום 20.10.2010. פורסם בנבו):

"יכולתו של הצרוך להשוות מחירים היא נשמת אפה של צרכנות, וכל הגבלה או מניעה של יכולת זו כמות בפגיעה ביכולתו לקבל החלטות צרכניותמושכלות... המבקשת טענה שהנזק שנגרם לה הוא העדר אפשרות להשוות את מחירי המוצר למחירי מוצר אחרים, דבר שהיה אפשרי אם המשיבה היו מסמינות את אריזות המוצר כנדרש על פי התקן. נזק זה אمنת איינו נזק ממשוני או רבושי, אך הוכר בפסקה נזק שיש לפצות עליו. ומזו שפסקה ההלכה בעניין ראבי (ראו: [עא 1338/97 תבונה מרכז שיתופי לשוק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' תופיק ראבי](#), נזק (4) 673 (2003))

אין עוד מניעה הלבתית להכיר בפגיעה שתיגרם לצרכן ביכולתו לקבל מידע,
שיאפשר לו להשות מחרירים ולרכוש את המוצר שבו יחווץ על יסוד שיקול
מחיה, איכות ושאר שיקולים שהם רלוונטיים להחלטה צרכנית, כגון
שהוא בר פיצוי בתובענה מעין זו שלפנינו (ראו למשל: [בש"א \(ת"א\) 1877/06](#)
(תא 1036/06) שירת טל נ' מרפץ רפואי רבין (קמפוס בילינסון)
(טרם פורסם, [פורסם בנו] 31.5.10)). נזק זה ניתן לראות כנובע ה
מהפרת החובה החוקה והו מהפרת איסור הטעיה המוחסנת למשיבה
ומושום בכך אין מנוס מלוחות טענה זו של המשיבה." (ההדגשות הוספו)

. ידוע היטב למשיבה כי עוגת דבש נתפסת בעיני הרכנים כ מוצר איכותי והוא משתמשת בכונה בשם זה, שנoud על מנת לצורך את עניין הרכן, על אף שאינו עומד בסטנדרט החוקי המינימלי כדי להיקרא כך. בדרך זו, נמכר לצרכנים מוצר השונה מהוותית מעוגת דבש, וזאת ב כדי להגדיל רווחים ע"י מכירת חומר מלאכותי זול ב"תחפות" של מוצר איכותי.
 לאור האמור לעיל, מנוקדת מבטו של הרכן, נשתה כלפי פועלות זיווג והטעיה לכל דבר ועניין.

. ישנה חשיבות רבה להקפה יתרה על כך האופן בו נגלה לפני הרכנים מידע המאפשר לבצע קנייה מושכלת תוך השוואת איכותי המוצר ביחס למחירו (value for money), ו渴別ת גiley נאות באשר לאיכותי האמיתיות של המוצר.

. המשיבה לעומת זאת, בחרה לפעול בניגוד לדין, כשהציגה את המוצר לצרכניה כעוגת דבש, על מנת שהרכן יוטעה להסיק כי הינה עומדת בסטנדרט הגבוה שהמור למוצר זה. בכך, עברה המשיבה גם על איסור הטעיה בשם המוצר, הקבוע בין היתר, בסעיפים 2.12 ו- 3.3 לתקן ישראלי רשמי 1145 "סימון מזון ארו" מראש":

2.2. שם המזון

שם המתאים תיאור נכון ונכון ולא מטעה את מהותו של המזון.

3. כל סימון יהיה נכון, לא מטעה וניתן להוכחה.

. המשיבה נטה עצמה בדרך זו יתרון לא הוגן בתחרות על ליבו וכיסו של הרכן, אשר הוביל לקבל החלטה צרכנית לא נבונה ולא משתלמת, עקב כך שזו בחרה לשחק שלא לפי "כללי המשפט" המחייבים.

. מהיוט בו גילתה המבוקש את העלומות המידע והטעיה של המשיבה, אבדה אמוןתו בה כמעט. תוצאותensus, עילבון ותסכול מילאו את ליבו, עת מצא כי הוטעה לרכוש ולצורך מוצר נחותה השונה מהוותית מזו שהתכוון לרכוש ולצורך.

. המשיבה מודעת לכך שאי הצגת המוצר כ"עוגת דבש" עשוי להביא עליה הפסד כספי. זאת עקב כך שרכנים ובין ממי האיכות האמיתית של המוצר ביחס למוצר אחרים, ו עקב סיבה זו הן לא הציהרה את שהייתה עליה להצהיר בפני צרכניה.

יב. הבהיר שבין אייקות המוצר בפועל ובין האיקות לה ציפו הצלכניים, מהוות הפסד עבור המבוקש והצלכניים. לעניין זה, מופנה בית המשפט הנכבד לקביעות בית המשפט המחויזי בתל אביב, במסגרת ת.א. 2474/02 **רותם תומר נגד מת'ב בע"מ** מיום 20.3.2007 (פורסם בנבו).

יג. אילו ידע המבוקש ואילו ידעו הצלכניים אודות רמותו הנחותה של המוצר, כלל לא היו רוכשים אותו מלכתחילה.

יד. המבוקש יטען כי נזקו הממוני יעמוד לפניים משורת הדין, על גובה המוצר אותו רכש, דהיינו כ- 3 ל"ש. זאת היהות והמבוקש והצלכניים רכשו וצרכו מוצרים, כשהם האמינו כי תוכנותיהם שונות מהתוכנות שלבסוף נתגלו כאמור שאלן עוננות על הציפיות, והינם זכאים להשבה (ולו חלקייה) ולbijוט לחוזה.

לմבוקש נגרם גם נזק שמדובר במקרה נזק שאינו ממוני, עקב אובדן טוטאלי של אמונה במשיבה, וועוגמת נשך הרבה עקב הטיעיתו, שללה ממנו את האפשרות הכה בסיסית להשווות טיב ומחריר המוצר למוצרים אחרים, ואשר אייקותם התגלתה בדיעבד לטובה יותר. בכך גרמה המשיבה לכעס, תסכול, אובדן אמונה, חוסר נוחות ופגיעה באוטונומיות המבוקש אשר הכנס לגוריו מוצר שונה בתכלית מזה שביקשה לעצמו. נזק זה יוערך ב- 97 ל"ש (100 ל"ש בסך הכל).

טו. יחס בלתי אחראי ובלתי הון זה כלפי הצלכניים, ראוי לביקורת ולגינוי, תוך חיבור המשיבה לפצות את כל ציבור ל��וחותיה על נזקיהם הממוניים והבלתי ממוניים, הנוגעים לה השבה והן פיזי.

טז. התנהלות המשיבה, מקיים עילת תביעה חזותית,عشית עשר ולא במשפט, הטעה והפרת חובה חוקקה באופן שפוגע במעמדו הבסיסי של הצלבן, בכבודו ובאותונומיה שלו. יצוין כי המבוקש לא השתמש יתר תכונות המוצר שהיא בידו מתוך אי רצון לצרוך אותו. אריות המוצר מצויה בידי המבוקש.

יז. בפסק"ד שנייתן בת.א. (מחוזי ת"א) 2537/06 בש"א 24655/06 **פרחן נגד מולטיילוק בע"מ** (מיום 9.2.09 פורסם בנבו) נקבע כי אין צורך להוכיח הטעה בפועל של כל אחד מהצלכניים, וכי בהוכחת עצם קיומה של הטעה בפרסום, שבעניינו לבטח נעשתה ונעשית גם כיוום :

"לכן, לצורך הוכחת הטעה של חברי הקבוצה, כמו גם לצורך קבלת סעד הצהרתי וזו מניעה האוסר את המשך ההטעיה, **אין צורך להוכיח הטעה בפועל של אחד מהם. הוכחת עצם קיומה של הטעה נעשית על פי בחינת החומר הפרטומי של המשיבה.** סעיף 20(א) לחוק **תובענות יצוגיות** קובע את הכלל הבסיסי, לפיו הוראות בית המשפט בעניין דרך קבלת הסעד יינטו באופן שלא יהיה בו "צדוי להכחיד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין". סעיף 20 לחוקណדו בהרחבה בעניין תנובה, וזאת בעיליה של הטעה לפי החוק, למראות שהיא ברור כי לא ניתן יהיה לאתר את חברי הקבוצה התובעת, ולערוך בירור פרטני בשאלת מה ידע ומה חש כל צרכן, ומה מידת הנזק שנגרמה לו.

פסקת פיזוי אינדיבידואלי אינה מחייבת בהכרח קיום הлик הוכחות פרטני, שבו כל חבר מבין חברי הקבוצה מוכיח את זכאותו לسعد הכספי בנפרד וכי לצד השיטה של הוכחת נזק באופן אינדיוידיואלי ניתן לקבוע את הנזק באופן כולל עבור הקבוצה בכללותה. **משהוchein קיומו של פרסום מטעה – כמה חזקה הצרכן חשף אליו ופועל על פיו.** لكن, העילה האישית של המבוקשת, שהוכחה לכאהה, משותפת לה ולכל אלו שרכשה את מנעולי המשיבה".

5. הגדרת הקבוצה

- א. סעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות, קובע כי לאחר אישור הגשת התביעה הייצוגית, יגדר בהמ"ש את קבוצת התובעים.
 - ב. אין בידי המבוקש הנתונים או הכלים לדעת מה גודל הקבוצה מדויק, ועל כן על פי אומדןיה והערכה, יוערך מספר הרכישות של המוצר אצל המשיבה בכ- 5,000 (הערכתה על **הצד הנמוך**).
 - ג. במהלך הדיוון בבקשת אישור התביעה ייצוגית, יהיה מtempt לשחיב את המשיבה למסור נתונים שבידיהן בנוגע למספר הרכנים הרלוונטיים ל התביעה בשבועיים האחרונים. בדרך זו ניתן לאמוד את מספר חברי הקבוצה באופן מדויק יותר (במקרה בו יתגלה כי מספר הרכישות בפועל עולה על המספר המוערך, שומר המבוקש על זכותו לתקן את בקשת אישור וה התביעה בהתאם).
 - ד. לאור הנהנה האומדןית **על הצד הנמוך**, לפיה כ- 5,000 איש נפגעו ממשיבת הרי שיש לפצותם לפי החישוב הבא:
- הנזק הממוני יוערך בסכום עלותו הקמעונאית הממוצעת של המוצרים (כ- 3 ₪), ואליו יתווסף הנזק הבלתי ממוני (שיעורך בסך של 97 ₪), כפול מספר הרכנים (שיעורך ב- $500,000 = (5,000 \times 3 \times 97)$ ₪).

6. הטיעון המשפטי

6.1 כלל

- א. **חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006** (להלן "החוק" או "חוק תובענות ייצוגיות") מסדיר את הדינים החלים על הגשת תביעות ייצוגיות בישראל.

- ב. סעיף 1 לחוק מגדיר את מטרותיו כדלקמן:

"מטרתו של חוק זה **לקבוע כלליים אחידים לעניין הגשה וניהול של תובענות ייצוגיות, לשם שיפור ההגנה על זכויות, ובכךקדם בפרט את אלה:**

(1) **מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסייה המתקשים לפנות לבית המשפט ביחידים;**

- (2) **אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו;**
- (3) **מתן סעדי הולס לנפגעים מהפרת הדין;**
- (4) **ניהול יעל, הוגן וממצה של תביעה.**"

ג. סעיף 3 לחוק קובע כי:

"(א) לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית;"

ד. סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק, קובע כי בין המקרים אותם ניתן להגיש כתובענה ייצוגית, נכללת גם:

"تبיעה נגד עוסק, בהגדրתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוחות, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו"

ה. סעיף 4 לחוק קובע את רשיימת הזכאים להגשת בקשה לאישור תביעה ייצוגית, וסעיף 4 (א) (1), קובע כי המבקש נמנה עם זכאים אלו:

"אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה"

יודגש כי הפסיקת אינה דורשת דרישות מחמירות בשלב הבקשת אישור, אלא מסתפקת בכך שההתובע יציביע רקلقאה שעומדת לו עילת תביעה אישית. ראה לעניין זה קביעות ביהמ"ש העליון בע"א 2967/05 מגו וקשת נגד טמפל (פורסם בנבו):

"אין להעמיד דרישות מחמירות מיידי, לעניין מידת השכנוע, מושום שאללה עלולות להטיל על הצדדים ועל בית המשפט עומס יתר בעניין בירור הנושא המקדים, דבר העולל לגרום להתשכחות המשפט, לכפילות בהידיניות ולרפינו ידיים של תוביעים ייצוגית פוטנציאליים."

זההינו, כי על מגיש הבקשת להציביע על קיומה של אחת מעילות התביעה המנוית לתוספת השנייה, וכי יש בה שאלות מהותיות בעובדה ובמשפט, המשותפת לכל חברי הקבוצה.

ו. סעיף 4(ב)(1) לחוק, קובע כי די בכך שה המבקש ראה כי נגרם לו נזק לבוארה בלבד:

"בבקשה לאישור שהוגשה בידי אדם כאמור בסעיף קטן (א)(1) -
די בכך שהמבקש ראה כי לכוארה נגרם לו נזק"

ג. סעיף 8 (א) לחוק, קובע כי התנאים להגשת תובענה ייצוגית הינם כדלקמן :

"בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם נמצא שהתקיימו כל אלה:
 (1) התובענה מעוררת שאלות מהתוקף של עובדה או משפט
המשותפות לכל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו
בתובענה לטובת הקבוצה;
 (2) תובענה ייצוגית היא הדרך העילית וההוגנת להכרעה בחלוקת
בנסיבות העניין;
 (3) קיימים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה יוצעו
וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על
החלטה בעניין זה;
 (4) קיימים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה יוצעו וינוהל
בתום לב."

לאור האמור לעיל, תחילת הפרט המבקש אודות קיומה של **עלית תביעת אישית העומדת לו כגון המשיבה**, ולאחר מכן יקבע על **התוקינות התנאים לאישור הגשת תובענה ייצוגית בקבוע בסעיף 8 לחוק**.

6.2 עלית התביעת וחוק הגנת הצרcn

א. פרק ב' **לחוק הגנת הצרcn, התשמ"א 1981**, קובע איסור "התביעת וניצול מצוקה" של הצרcn. סעיף 2 לפרק זה, אוסר על התביעת צrcn, בין אם במעשה, במשפט, בעל-פה, בכתב או בכל דרך אחרת, בכל עניין מהותי אשר עלול להטענתה את הצrcn :

"2. (א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במשפט, בכתב או בעל פה או
בכל דרך אחרת לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העולם
להטענתה צrcn בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – התביעת); בלי Lagerou
מכליות האמור יראו עניינים אלה כמשמעותם בעסקה:
 (1) התיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;
 (2) המידה, המשקל, הцורה והמרקבים של נכס;..."
 (4) השימוש שנייתן לעשות בנכס או בשירות, התועלת שנייתן להפיק
מהם והסיכוןים הכרוכים בהם;
 (5) דרכי הטיפול בנכס;..."

(9) **תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;...**

(14) **חוות דעת מקצועית או תוכאות של בדיקה שניתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, תוכאות השימוש בהם, והסיכום הכספיים בהם;..."**

ב. סעיף 2(ב) לחוק הגנת הצרכן, מוסף וקובע כך:

"(ב) לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות."

ג. סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן, קובע כי הצרכן הנפגע בעקבות הטעיה הנובעת מסעיף 2 לחוק זה- זכאי לפיצויים מהעובד.

ד. אין כל ספק כי במעשהיה ובמחדרליה, הטעיה המשיבה את המבקש את הצרכנים הנמנים עם הקבוצה, עת **ענינים מהותיים בעסקה הנוגעים לפירות הסיכון שבחירת המוצר, העלמאות במקוון והטעיה.**

ה. הטעיה במצוין לעיל, ענייני "טיב, מהות, במוות, סוג הנכס, מידת, משקל צורה ומרכיבים", נכללת בגדיר **סעיפים 2(א) (1), (4), (5), (9) ו-(14)** לחוק הגנת הצרכן, ומצביעה על כך שהטעיה המבקש הינה **בעניין שהוא מהותי על פי הגדרת המחוקק.**

ו. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן קובע כי היה על המשיבה לגנות לבקשת גילוי מלא אודות תוכנות המוצר, דבר שלא נעשה בעניינו:

"(א) עסק חייב לגנות לצרכן –

(1) כל פגם או איוכות נחותה או תוכנה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן ממשמעותי מערכו של הנכס;

(2) כל תוכנה בנכס המכילה החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;

(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכללה של הכנסת; אולם תへא זו הגנה לעוסק אם הוכחה כי הפגם, האיכות או התוכנה או הפרט המהותי בנכס היו ידועים לצרכן.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על שירותות."

ז. המשיבה ניצלה בעוזת מצח את מצוקת המבקש ואת בורותה בニיגוד לסעיף 3(א) לחוק הגנת הצרכן הקובע כך:

לא יעשה עסק, במעשה או במחדרל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העולל פגוע ביכולתו של צרכן לקבל

החלטת אם להתקשרות עסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של חופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו
(להלן – הפעלת השפעה בלתי הוגנת)

ח. סעיף 7 לחוק הגנת הצרכן קובע כי ככל שההטיעיה הייתה בפרסומת, יש לראות גם בכך כהפרה של סעיף 2.

ט. בעניין נשוא הבקשה דן, המשיבה בכוונה תחילתה לא הקפידה על חובת הציון הקוגניטיבית של המוצר, ובכלל זה, ציון שם לא נכון ולא תקני, באופן בו הוטעו הצרכנים לחשב כי הינו עומד בסטנדרטים הרואים ואף לעלה מכך. בכך הפירה המשיבה את החובה החוקיקה החלה עלייה ככלא גילתה לבקשת פרטים מהותיים הנוגעים למוצר וגרמה להטיעיה החמורה וזאת פגיעה באוטונומיה.

ד. בסעיף 3 (3.3) לתקן 1145 נקבע כי על כל "סימון להיות נכון, לא מטענה - וניתן להוכחה".
סעיף שלבطة הופר בענייננו.

יא. בסעיף 6 לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון) 1935 קובע כי "כל חביבה או פתק אסור שיהיא רשום על פניו או שייכלו אליו סימן - בתובת - תיאור צירורי או איזו העלה אחרת אשר יש בהם... כדי להביא את הקונה לידי סברה כי טיבו של החומר שבביבה או ערך המזון שלו הם שונים מן הטיב וערך המזון האמתיים שלו".

יב. חובת ה גילוי החלה על המשיבה הופרה, עת היא לא פירטה לכל צרכניה על התכונות ואופי המוצר. פירוט מדויק בהתאם לחובת הסימון הקוגניטיבית, היה מביא לכך שה המבקש והצרכנים לא היו מבאים את העסקה לפועל מלכתחילה, דבר שהיה ידוע לה היבט.

יג. הטיעיטה החמורה של המבקש והצרכנים, אשר נוצלו ע"י הסתרת פרטים מהותיים מעיניהם, הנוגעים לאיכות המוצר ומרכיביהם, מהוות עושק בכל דבר ועניין, בהיעדר גילוי נאות שנעשה באופן מכוון על מנת להוציא מה המבקש כספים בגין לדין.

יד. אי קיום הוראות הדין, הסב ומסב לבקשת ולצרכנים נזק כלכלי, כאשר הדרך האחת והיחידה לאכוף על המשיבה את קיום הוראות הדין הינה באמצעות הכלים המתקרבים תובענה ייצוגית.

טו. לאור כך שחוק הגנת הצרכן מעניק סעד של פיצוי בשל הפרת הוראותיו, הרי שאין ספק כי הדבר כולל גם השבת התמורה לבקשת או לפחות חלקה. זאת עקב הפרת הוראות קוגניטיות, שאינן משتمעות לשתי פנים, אשר גורמת בכך להטיעת הצרכנים.

טז. הטעייה וניצולו של המבקש אשר רכש וצרך מוצר נחות, מהויה ללא ספק עסק והפרת חובת הגilioי הנאות של פרט מהותי בעסקה ו/או של תוכנה ייחודית של המוצר ומצדיק את ביטול העסקה והשבת התמורה.

6.3 עילת תביעה מתוקף חוק החוזים

א. סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג 1973 (להלן: "חוק החוזים"), מקנה למבקש את הזכות החוקית לפעול לביטול החוזה עם המשיבה, תוך עמידה על כל סעיף המגיע לו:

"15. מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאה הטעיה שהטהעה הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה,
"הטעיה" - לרבות אי-גילוי של עובדות אשר לפי דין, לפי נהוג או לפי הנسبות היה על הצד השני לגלותן."

ב. סעיף 22 לחוק החוזים, מוסיף וקובע כי אין בהוראות פרק ב' לחוק החוזים כדי לגרוע מזכאות המבקש לכל תרופה אחרת.

ג. המבקש יטען כי בהתנגדות המשיבה, גרמה להטעייה ולהטעייה חברי הקבוצה. המבקש ניזוק בעלות המוצר באופן ישיר וזכה להשבת התמורה ולפחות חלקה.

ד. לפיכך, העסקה בין המשיבה למבקש הינה **בטלה מעיקרה**, עת מקור העסקה נובע מהטעיה וגרימת הסתמכות לא נcona.

6.4 עילת הפרת חובה חוקתית

א. סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], קובע את יסודות עולות הפרת החובה החוקתית, בהטיילו אחריות על מי שאינו מקיים חובה חוקית המוטלת עליו, ובאשר גרים בכך לאדם אחר לנזק:

"(א) מפרו חובה חוקתית הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסויג או מטיבעו של הנזק שאליו נתקוון החיקוק; אולם אין האדם الآخر זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התבונן להוציא תרופה זו.

(ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו

פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעם נמנה אותו פלוני."

ב. חמישית יסודות לעולות הפרת החובה החוקה:

1. קיומ חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק.
2. החיקוק נועד לטובת הניזוק.
3. המזיק הפר חובה חוקית.
4. נגרם נזק לניזוק עקב ההפרה.
5. הנזק הינו אחד מהנזקים אליו הטעון דבר החוק.

ראה לעניין זה ע"א 145/80 undercutting n.m. בית-משפט (פורסם בכתב) (להלן: "ב"ד ועקבני").

ג. בעניין נשוא התביעה בכוונה תחילתה לא הקפידה על חובת הציבור הקונגיטית של המוכר, ובכלל זה, ציוו שמוจร האמתי. במעשה, הפירה את החובה החוקה החלה עלייה שלא גילה לבקשת פרטים מהותיים הנוגעים למוכר וגרמה להטעה חמורrah מזק פגיעה באוטונומיה.

ד. בהפרת התקנים הרשומים הניל, הופרה החובה לפעול על פייהם המuongנת בסעיף 9 לחוק התקנים, תשג"י-1953.

ה. חובת הגליוי על פי הדין שהוצע במסגרת בקשה אישור הופרה, עת לא פירטה לכל הצרכנים על התקנות ואופי המוכר. פירוט מדויק בהתאם לחובה הסימון הקונגיטית, היה מביא לכך שה המבקש והצרכנים לא היו מבאים את העסקה לפעול מלכתחילה, דבר שהיה ידוע היטב למשיבה.

ו. המשיבה דרשה בריגל גסה את הוראות החקוק הניל, כאשר בחרה לעשות דין לעצמן באימן מידע בסיסי, מהותי וחינוי בידי הצרכן. זאת מזק כוונה תחיליה לשולם מהצרכן את היכולת לאמוד את תוכנותו הייחודית של המוכר.

ז. בכך, נמלאו כל היסודות לעולות הפרת החובה החוקה, כפי שנמננו בב"ד ועקבני.

6.5 פגיעה באוטונומיה

א. הפסיקת הכירה בעולה זו כזו המקימה עילה לפיזוי, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בiter שאט, בע"א 1338/97 תנובה נגד ראבי (פורסם בכתב), במסגרתו נקבע בין היתר כך:

"הנזק הלא ממוני לו טוען התובעת, מאופיין בתחותה הגועל הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלווה חומר זה. לדעתו, נזק מסווג זה הוא לבארה נזק בר-פיזי. הטעה בדבר תכולת החלב במקורה זה היא, לבארה, בגין פגיעה באוטונומיה של הפרט. אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכנסו לפיהם ולגופם ומה יימנעו. מי שרצה, למשל, לצורך רק מזון כשר, ויסטבר לו בדייבד שהמזון שהוצג תוך הטעה איינו זהה, יהוש תחותה גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. כך יחש גם מי שיצור רק מזון אורגני והסתבר לו בדייבד שהמזון שпорסם במזון אורגני איינו זהה. מי שambilקשת לknות חלב דל שומן דווקא, לא יסביר עס כך שיכרתו לו תוך הטעה חלב שבו אוחזו השומנים גבואה, ולהפוך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתו להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאינו עמה נזק גופו או סכנה ממשית לנזק גופו. לכל צרכן וצרבן העדפות בנוגע למזונותיו, העדפות המבאות לעיתים את האידיאולוגיה בה הוא מאמין בדרך לחיים נכונים או בריאים. אכן, זה שאינו שומר בשרות יוכל לומר לשומר הנסיבות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו כשר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפותו של מי שambilקשת לשומר על שירותי או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן. הפגיעה באוטונומיה של הפרט במצבה פיזי הוכחה כבר בפסקתו של בית משפט זה: ע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים רמאל חיפה, פ"ד נג(4) 526). בעניין זה לא נמסר למוטפלת מידע שהיה צריך להיםسر לה בהתאם לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996. הטיפול הרפואי שבוצע לא גרם נזק. התביעה התבessa על פגיעה באוטונומיה בטענה שעצם ביצועו של טיפול ללא הסכמתו הוא הנזק.

לשאלת באיזו מידת עוגמת נפש של צרכן במצב דברים זה היא בבחינת נזק הנובע ממהלכם הטבעי של הדברים אין תשובה אחת אשר קורצת מעור אחד. עשויים אכן להיות מצבים קיצוניים בהם הטעה לגבי מרכיביו של מוצר אכילה, גם כאשרו בהם נזק בריאותי, עשויה להיות בעל חשיבות מיוחדת לצרכן מהיבטים שונים: למשל, מהבחינה ערבית, מבחינת השקפת עולמו, או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תכליית ספרטיציפית. כך למשל, הצגת מוצר אכילה כפער למרות שאינו כשר, או הצגת מוצר כדל-שומן בעודו מזון אורגני אף שאינו זהה, או הצגת מוצר רב-שומן בעודו מזון אורגני שמיוני שמיונית לומר במידת וודאות כי הוא גרם באורה טבעי ובמהלכם הרגיל של הדברים כתוצאה ישירה מעולות הנتابע. בסוג מקרים אלה, מצוייה בלב הצרכן העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל איפיון מסוים –

בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת-עולם, בין העדפה הנובעת מערבי טבעונות, ובין העדפה הבנויה על תכליות שליטה בהיקף הקלוריות הנוצרת מהמזון, וכיוצה באלה עניינים. פגיעה בהקשרים אלה בזכותו של הזכרן לבחור את המוצר הרואוי בעיניו היא פגיעה ממשית בתחום העדפותיו כפרט, ונזקו הכללי מפגיעה זו איננו קשה להוכחה..."

ב. אין כל ספק כי הטעיות המבקש גרמה לאו נוחות רבה באופן העולה כדי פגיעה באוטונומיה.

ג. המבקש מעיריך את הפגיעה באוטונומיה ב- 97 טנ.

6.6 עילה בהתאם לעשיית עושר ולא במשפט :

א. סעיף 1(א) לחוק **עשיית עושר ולא במשפט**, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק **עשיית עושר ולא במשפט**") קובע כך :

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להסביר למזכה את הזכיה, ואם השבה בעינו בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה."

ב. המשיבה הטעיטה את ל Kohototia, חברי הקבוצה, ובכך התעשרה שלא כדין על חשבונם. חברי הקבוצה זכאים לקבל את כספם ו/או חלקו בחזרה.

ג. על כן, טוען המבקש כי יש להוכיח את המשיבה להסביר לצרכנים את כספם, בהתאם לקריטריונים אשר יקבעו ע"י בית המשפט הנכבד.

7 התנאים לאישור תובענה ביצוגית ומידת הבקשה בمبני החוק

סעיף 8 (א) לחוק **תובענות ייצוגיות**, קובע כי התנאים להגשת תובענה ייצוגית הינם כדלקמן :

"בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם נמצא שהתקיימו כל אלה:

(1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט הקשורות לכל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרו
בתובענה לטובת הקבוצה;

(2) תובענה ייצוגית היא הדרך הייעלה ובהוגנת להכרעה בחלוקת
בנסיבות העינו;

- (3) קיימים יסוד סביר להניח כי עניינים של כל חברי הקבוצה ייווצג ויוהל בדרך הולמת; הנتابע לא רשי לערער או לבקש לערער על החלטה בעניין זה;
- (4) קיימים יסוד סביר להניח כי עניינים של כל חברי הקבוצה ייווצג ויוהל בתום לב."

להלן נסקור את עמידת התביעה בתנאי הטעון:

(1) התובענה מעוררת שאלות מוחותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה-

א. חן עובדתית והן משפטית, עלות התביעה בתביעה דן, הין מוחותיות, בוגען בין היתר בזכויות יסוד של הפרט (כולל זכויות הקניין).

ב. כמו כן, מעוררת התביעה סוגיה המשותפת כאמור לכל חברי הקבוצה, ל Kohot המשיבה, שהינם ריבבות רבות.

ג. בעין זה, יזכיר כי המשיבה הפרה את הוראות חוק הגנת הרכון, הוראות צו הפיקוח על מצרפים ושירותים (aicotot mazon), תש"ח-1958 והפרה חובה גiliovi כלפי חברי הקבוצה, גרמה להטיעית הרכנים חברי הקבוצה, ופגעה באוטונומיה של חברי הקבוצה.

(2) סיכומי הצלחה של התביעה גבוהים-

סיכומי הצלחה של התביעה הינם גבוהים ובוודאי שהינם למעלה מסבירים, לאור לשונות הברורה של החוקים הקיימים, התקן, הפסיכה, ודרך פעולה של שחניות אחרות - בהתאם לחוק.

(3) התביעה הינה הדרך הייעילה וההוגנת להכרעה בחלוקת בניסיבות העניין-

א. העובדה שככל אחד מחברי הקבוצה, הוטעה וניזוק, אינה מצדיקה, כלכלית, הגשת התביעה ע"י כל אחד מהם בנפרד, בהשוואה ל התביעה משותפת, תומכת גם היא באישור השימוש בכלים התביעה הייצוגית הויאל וזוהי **"הדרך הייעילה וההוגנת להכרעה בחלוקת בניסיבות העניין"**. ראה לעניין זה קביעות הנשיא (כתוארו דואז) אהרון ברק, בבריע'א (עליו) 4556/94 רמי מצט ואחר' נגד אברהם זילברשץ ואחר' (פורסם בבנו):

"אותו ייחיד, ברוב המקרים, אין טורח להגיש התביעה. לעיתים בא הדבר בשל כך שהנזק שנגרם לאותו ייחיד הוא קטן יחסית. עם זאת, הנזק לקבוצה הוא גדול, וכך שرك ריכוז תביעות ייחידים ל התביעה אחת, היא התביעה הייצוגית, הופך את תביעתם לדיאית (ראה: דברי ההסביר להצעת **חוק ניירות ערך** (תיקון מס' 8, תשמ"ז-1987, בעמ' 301; דברי הסבר להצעת **חוק למניעת מפצעים סביבתיים** (תביעות אזרחות), תשנ"ב-1992). השיקול

השני עניינו אינטראס הציבור. ביסוד אינטראס זה מונח הצורך לאכוף את הוראות החוק שבגדריו מצויה התובענה הייצוגית. לתובענה הייצוגית ערך מרתייע. מפרי החוק יודעים כי לנזוקים **יכולת פעולה נגדם.**"

ראה גם דבריו של נשיא ביהמ"ש העליון כתוארו דאו, א. ברק, בע"א 8430/99 annelist Ai.A.S. ניהול קרנות בナンמות (1986) בע"מ נ' ערד השקעות ופיתוח תעשייה בע"מ ואת (פורסם בנבו):

"הסדר של תובענה ייצוגית בא להגן על אינטראס היחיד שעה שהוא מביא לכדיות בהגשת תביעה שהנזק האינדיוידואלי בה הוא קטן. בה בעת הוא מקדם את אינטראס הציבור באכיפת ההוראה החוקית שבגדריו מצויה התובענה הייצוגית. בכך מושגים יעילות, חיסכון בהליכים, אחידות בפסקה ומונעה של ריבוי תביעות. עם זאת מכשיר דין זה טומן בחובו סכנות. התובענה הייצוגית היא כלי רב-עוצמה שעולול לפגוע ביחיד שלא ידע עליו. הוא עשוי לדחוק נתבעים לפרשה ללא הצדקה עניינית. ישנו סיכון של הגשת תובענה ממניינים פסולים. כל אלה עלולים להביא לבזבז משאבים ולפגיעה במשק כללותו. דין התובענה הייצוגית באים להגישים את האיזון הרואי בין הסיכון לבין סיכון שבה; בין שיקולי הפרט לאינטראס הכלל. איזון ראוי זה מצדיק במידה רבה של פיקוח על ההליך באמצעות בית-המשפט"

ב. אי אישור התביעה כייצוגית מבוקש, יגרום בוודאות לכך **שהחותט יצא נשכר**, באשר הרוב המכריע של לקוחות המשיבה, ימנע מהגשת תביעות פרטניות הן עקב יחס "העלות – העדר תועלת", הקינזוניים והן עקב העדר הרצון להעתמת כ Adams פרט המוגבל באמצעות מול גוף מڪצועי, עתיר ממון ובשל יכולת לשבור שירוחנים משפטיים. יש לגרום להערכתה המשיבה ע"י אישור התובענה דן, על מנת למנוע בעתיד הישנות מקרי עולה דומים.

ג. סעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי מטרתו של החוק הן בין היתר – **ミימוש זכות הגישה לבית המשפט, אכיפת הדין והרעתה מפני הפרטו, מתן סعد הולם לנפגעים מהפרת הדין, ניהול עיל, הוגן וממצאה של תביעות.** אין ספק כי אישור הבקשה יסייע לפחות את מטרות החוק, אשר נדמה כי נכתבו במיוחד לצורך המקורה דן.

ד. לאור האמור, ברור כי שאלות משותפות אלה, בין כל חברי הקבוצה, ראיות להיות נדונות יחדיו בתובענה אחת.

(4) קיימים יסוד סביר להניח כי המבוקש ובא כוחו מייצגיים בדרך הולמת את עניינם של כל הנמנים בקבוצה-

א. המבוקש רכש את המוצר, אותו רכשו גם חברי הקבוצה, ועל כן הינם מחזיקים בעילות תביעה זהות. לפיכך, ברור כי קיימים יסוד סביר להניח שהمبוקש הינו "תובע ראוי" בהיותו מייצג בתום לב ובדרכ הולמת, את עניינו, כמו גם עניינים של שאר חברי הקבוצה, שאף הם סבלו מהטעיה, מנזק ממוני, מנזק שאינו ממוני ומעוגמות נש, עקב פעילות המשיבה בניגוד לחוק ולתקון.

ב. ב"כ המבוקש, כשיר אף הוא לייצג בדרך הולמת את עניין המבוקש ואת עניינה של הקבוצה, בכלל, שכן משרד ב"כ המבוקש הינו בעל ניסיון רב בתחום הליטיגציה בכלל ובתחום התובענות הייצוגיות בפרט.

הסעדים לחברי הקבוצה

8

א. כאמור, מותבקש ביהם"ש הנכבד לפטוק לחבריו הקבוצה סך של הניל בגין השבת סכום התמורה וכן בגין פגעה באוטונומיה.

ב. סעיף 20(א) לחוק תובענות ייצוגיות, מאפשר לבית המשפט להפעיל שיקול דעת בעניין פסיקת פיצוי ל_kvוצה.

הכללו הוא, כי בית המשפט יפטוק פיצויים ספציפיים לכל חבר וחבר ב_kvוצה. אם תישאר יתרה לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה שאוטרו, תועבר זו לאוצר המדינה:

"20. (א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבשמה נוהלה התובענה הייצוגית, כולה או חלקה, רשאי הוא במסגרות החלטתו על מתן פיצויים כספי או סעד אחר לחבריו הקבוצה להוראות, בין השאר, הוראה כמפורט להלן, לפי העניין, בלבד שלא יהיה בכך כדי להכחיד במידיה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין:
 (1) על תשלום פיצויים כספי או על מתן סעד אחר, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהובכה זכאותה לפיצויים כספי או לסעד כאמור;
 (2) על כך שככל חבר קבוצה יוכל את זכאותה לפיצויים כספי או לסעד אחר;
 (3) על תשלום פיצויים כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה, בלבד שסכום הפיצוי הכלול ניתן לחישוב מדויק על יסוד הראיות שבפני בית המשפט; הוראה בית המשפט על תשלום פיצויים כספי בסכום כולל כאמור, רשאי הוא להוראות בדבר החלוקה בין חברי הקבוצה, באופן יחסית לנזקיהם, של יתרת הסכומים שתיתוור אם חבד קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותה לפיצוי או לסעד, לא יותר או שלא ניתן חלק לו את חלקו מסיבת אחרת, בלבד שחבר קבוצה לא יכול לקבל פיצויים כספי או סעד אחר מעבר למלאה הפיצוי או הסעד המגיע לו; נותרה יתרת סכום לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה כאמור, הוראה בית המשפט על העברתה לאוצר המדינה".

ג. לאור כך שהיא זה קשה עד בלתי אפשרי לאთור את כל חברי הקבוצה, מוצע כי במקרה שכזה יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו על פי סעיף 20(ג) לחוק, הקובל מגנון ייחודי לפסיקת פיצויים לטובת הציבור, באופן הבא:

"(ג) מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחבריו הקבוצה, כולל או חלקם, אינו מעשי בנסיבות העניין, בין משום שלא ניתן להזהותם ולבצע את התשלומים בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעיף אחר לטובות הקבוצה, כולל או חלקה, או לטובות הציבור, כפי שימצא לנכון **בנסיבות העניין**".

ראה לעניין זה גם פסק דין של כבוד השופטת מ. נאור במסגרת ע"א 1338/97 תנובה נגד ראבי (פורסם בנבו), במסגרתו נקבע כך:

"שאלת הסעיף ושאלת הגדרתה של "הקבוצה" הן שאלות שיש ביניהן, כפי שנראה, קשר גומלין הדוק. בית המשפט עמד בצדק על כך שאין דרכם של צרכנים לשמרו קובלות בגין רכישת הלב, ויהיה קושי במשפט עצמו בהבאת ראיות בידי תובעים פוטנציאליים. נראה לי שפטرون אפשרי לקושי בזיהוי חברי הקבוצה שסביר שאכן יתעורר הוא שיביעו פיצוי לטובות הקבוצה או לטובות הציבור... לבית המשפט סמכות רחבה לקבוע את הסעיף, ועמדתי היא שמוס בתביעות לפי חוק הגנת הצרכן ניתן לקבוע סעיף לטובות הציבור או לטובות הקבוצה".

9 סיכום

- א. לבית המשפט הנכבד הסמכות לדון בבקשתו.
- ב. בקשה זו נתמכת בתקhair המבקש ובתמונהות המוטמעות בגוף בבקשת האישור.
- ג. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר הגשתה של התביעה הייצוגית המצ"ב בשם הקבוצה נגד המשיב, ולהייב את המשיב לשלם 500,000 ₪ ל_kvוצה.
- ד. להורות על מתן צו עשה כנגד המשיב המורה לה לפעול כדין, לבצע תחקיר של האירוע, הצגת נתונים ומתן דין וחשבון וכו'.
- ה. לפ██וק גמול מיוחד לבקשתו ושכר טירה לעורך דין של המבקש, על פי ש██kol דעתו לפי הפרמטרים שנקבעו על ידי ביהמ"ש העליון בפסק הדין בעניין ע"א 2046/10 **רייכרט ואח' נגד שמש** (פורסם בנבו 23.5.12), ובהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיפים 22 ו- 23 לחוק תובענות ייצוגית.
- ו. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר בבקשתו ולהורות כמפורט במובא, על ניהול התביעה כתבענה ייצוגית.

גולן נפתלי, ע"ד

ב"כ המבקש

תצהיר

אני החתום/ה מטה **עומר שורץ ת.ז. 040555492** לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי/ה לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר/ה בזו לאמור:

מצהיר/ה הזהרתי זה/זו נition לבקשתם הקבועים בחוק, מצהיר/ה בזו לאמור:

יזמות בע"מ (להלן: "המשיבה") ולאימות האמור בה. האמור בתצהיר/ה הזהרתי זה הוא מידע אישי, ולפי מיטב ידיעתי, ומעצמה משפטית קיבלתי.

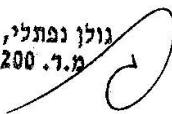
- .א. לקרהת חגיגי תשורי 2021 ערכתי קניות אצל המשיבה.
- .ב. המשיבה הצגנה לי את המוצר כמתואר בבקשת האישור בשם "עוגת דבש".
בהת恭מך על מגז זה לפיו מדובר במוצר "עוגת דבש", רכשתי מוצר זה ללא כל חשש שהוא מדובר בש"ה"התchapsh" לעוגת דבש.
- .ג. התמונות המוטמעות בבקשת האישור ו/או נספחיה בבקשת האישור, מציב בנסיבותיו תצהيري זה.
- .ד. כמפורט בבקשת האישור, בדיעד, הבנתי שאין במוצר עוגת דבש, ובוחינת העניין הולטה כי הوطעתי ע"י המשיבה במאמר שווה, עת המוצר אינו עוגת דבש אלא לכל היוטר עוגה **בטעם** דבש, כפי שהיצרנו מכנה אותו בזיהירות רבה ומתחזק ידיעה שהיה בלתי חוקי להציגו כעוגת דבש אם אינו עשוי מדבר.
- .ה. מייעוץ משפטי שניtin לי ע"י בא כוח, הבהיר לי כי אכן ניתן ע"י המשיבה מוצר לא נכון ולא חוקי, שבגללו אני הوطעתי לאור כך שהמוצר אינו עוגת דבש מן הטעם הפשטוני שאינו קשרו לדבש, פרט לחומר טעם וריח המצוינים בו ואמורים להזכיר טעם של דבש. ראה הסקירה המשפטית בבקשת אישור התביעה.
- .ו. כיון שביקשתי לרכוש ולצרוך עוגת דבש ולא עוגה בטעם דבש, והבנתי כי הوطעתי בנסיבות מוצר העשויה מדבר מוצר נחות בתוכנותיו, אשר אינו עומד בנסיבותיו, הוצפתי כעס רב וכמוון שהעדפתו שלא לצורך את המוצר.
- .ז. נזקי הממוני מוערך במחצית עלות המוצר דהיינו 3 נזקי הבלתי ממוני מוערך ב- 97 נזקי, כאשר קבוצת הזרים מוערכת ב- 5,000 איש.

חתימת המצהיר/ה

אישור

אני הח"מ גולן נפתלי, עו"ד, מאשר/ת בזו כי ביום 17.9.2021 חתום/ה גבי **עומר שורץ ת.ז. 040555492** כנ"ל, בחתימתו/ה הנ"ל, ולאחר שהזהרתי/ה כי עלייה להצהיר אמת וכי ת/יה היא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא ת/יעשה כן, אישר/ה את נוכנות הזהרת/ה דלעיל וחתום/ה עליה.

גולן נפתלי, עו"ד
מ.ג. 53200

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בתים המשפטים³

לכבוד

מנהל בתים המשפטים

הנדון: **הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות**

מספר תיק:

בבית משפט: שלום חיפה

שמות הצדדים: עומר שורץ נגד אמיר ואלי להב באמצעות ב"כ עו"ד גולן נפתלי

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

ריב מזון כל בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיעע:

שם: גולן נפתלי

כתובת: ת.ד. 231 עין דור

תפקיד בהליך: תובע נתבע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה- **כל**

מי שרכש ו/או צרך מוצר שהוצע על ידי המשيبة בעוגת דבש למרות שאיןו **עוגת דבש**; מועד

הגשת הבקשה: _____; שאלוות של עובדה או משפט המשפטופות לקבוצה לפי הבקשה: האם

נעשו הטעה וגוזל בניגוד לדין; תמצית הבקשה לאישור התובענה: הפרת דין, הטעה, הפרת חובה

חקוקה, עשיית עושר ולא במשפט; הסעד המכובש: השבה, פיצוי וצורך; הסכום או השווי

המשמעותים של תביעותים של כל הנמנימים עם הקבוצה: 500,000 [סה"כ 54 מיליון];

החלטת בית משפט להתייר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחיה של בקשה

לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): _____; עלילות התובענה והשאלות של

עובדה או משפט המשפטופות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): _____; הסעדים הנתבעים:

[סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח

מייצג במקומות תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגש לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או

בא כוח מייצג במקומות כל התוביעים המייצגים או כל בא כוחם המייצגים בתובענה ייצוגית אשר

בבית המשפט אישר את הסタルקוטם או מצא שנכבר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2)

לחוק;

1. בקשה + תצהיר

2. תובענה